

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 18 grudnia 2012 r.

sprawy S. G.,

skazanego z art. 226 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 15 maja 2012 r.,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego z dnia 20 lutego 2012 r.

postanowił:

1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,
2. zwolnić skazanego S. G. od zapłaty kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Kasacja obrońcy skazanego okazała się być bezzasadna w stopniu oczywistym.

Kasacja zawiera jeden tylko zarzut – rażące naruszenie prawa przez naruszenie art. 365 k.p.k., poprzez złamanie zasady ustności rozprawy, polegające na niewezwaniu na nią biegłych psychiatrów, w sytuacji gdy – w opinii skarżącego – nie można wykluczyć, że biegli na rozprawie dokonaliby korekty swojego stanowiska, co do wystąpienia upojenia patologicznego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zarzut kasacji nie może być podstawą jej uwzględnienia.

Po pierwsze, trzeba zauważyć, że zarzut dotyczy uchybienia Sądu pierwszej instancji i jest powtórzeniem jednego z zarzutów apelacji, co jest niedopuszczalną

w postępowaniu kasacyjnym próbą dublowania kontroli odwoławczej. Po drugie, Sąd odwoławczy trafnie zaaprobował postanowienie o oddaleniu wniosku o uzupełnienie opinii biegłych psychiatrów o ich przesłuchanie na rozprawie, skoro opinia była jasna i kompletna (s. 3 uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego). Zresztą zachowanie skazanego było rozciągnięte w czasie i trudno uznać, że mogło mieć charakter niekontrolowanego impulsu w stanie wyłączonej poczytalności.

W powyższych względów orzeczono jak w sentencji.